

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0039 van 30 juli 2010
in de zaak 2010/0310/SA/2/0292

In zake:

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, Pastoor Woutersstraat 32 bus 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

:

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 24 maart 2010 strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 9 februari 2010 waarbij aan het gemeentebestuur van de gemeente Grimbergen een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het aanleggen van een rijweg, knuffelpad en parkeerzone, alsook de aanleg van een hemelwaterriool, betrekking hebbend op een goed met als ligging [REDACTED] te 1850 Grimbergen, ten kadaster gekend onder [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 juni 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

[REDACTED] is als verzoekende partij verschenen en werd gehoord.

Advocaat Marc VAN BEVER die verschijnt voor de verwerende partij, werd gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Met een ontvangstbewijs van 13 november 2009 werd door het gemeentebestuur van de gemeente Grimbergen een stedenbouwkundige aanvraag ingediend voor de aanleg van een rijweg, een knuffelpad en parkeerzone, alsook voor de aanleg van een hemelwaterriool.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, is het bouwperceel gelegen in een woongebied.

Het bouwperceel bevindt zich tevens binnen de grenzen van een bij ministerieel besluit van 3 mei 1984 vastgesteld bijzonder plan van aanleg nummer 1 Prinsengoed en meerbepaald in de zone voor openbaar groen en parkeerruimten.

Het bouwperceel is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Bij besluit van 9 februari 2010 heeft de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend, onder de voorwaarde dat de afzetstrook niet als parkeerstrook mag gebruikt worden en dit onder de volgende motivering:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- de bestaande toestand

De aanvraag is gelegen langs [REDACTED].

Het perceel waarop het knuffelpad voorzien wordt, grenst aan de school De Regenboog. Tegenover de aanvraag bevindt zich het Prinsenbos. De omgeving heeft voornamelijk een residentieel karakter.

Momenteel bevindt zich op het perceel een klein bosje met enkele grote loofbomen. Er wordt nu geparkeerd langs de rijweg met verkeersopstoppingen tijdens de spitsuren als gevolg.

- de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen

Het project voorziet het creëren van een veilige zone voor het brengen en afhalen van schoolgaande kinderen. Op het terrein van +/- 1730m² wordt een lusvormige verharde toegangsweg voorzien welke rechtstreeks aansluit bij de schoolpoort. Hierbij aansluitend wordt ook een afzetstrook (knuffelpad), een voetpad en 14 extra parkeerplaatsen voorzien. Naast de toegangsweg wordt ook een riolering aangelegd die aansluit op het bestaande rioleringsstelsel van de Speelbroek.

....

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

Het voorgestelde project voldoet aan de voorschriften van het BPA nr. 1 Prinsengod . Deze zone heeft als bestemming 'zone voor openbaar groen en parkeerplaatsen'. Tussen de parkeerplaatsen wordt er voldoende groen voorzien en in de aanvraag wordt er voldoende rekening gehouden met de bestaande bomen.

- Mobiliteitsimpact

De aanleg van een nieuwe toegangsweg, knuffelpad, voetpad en parkeerplaatsen zal de mobiliteitsdruk en de verkeerschaos tijdens de spitsuren voor de schoolpoort oplossen. Het project is conform aan de voorschriften van de in 2008 gepubliceerde 'richtlijnen voor de goede aanleg van een knuffelpad' door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid.

- Schaal

De schaal van de geplande werken sluit volledig aan bij het bestaande.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

Naast de aanleg van nieuwe verhardingen (toegangsweg, knuffelpad, voetpad en parkeerplaatsen) voorziet het project ook voor meer dan de helft van de oppervlakte van het perceel groenvoorzieningen: plantsoen met haag, struiken met plantrand, bomen,...

- visueel-vormelijke elementen

Bij de aansluiting op de bestaande wegen worden dezelfde materialen gebruikt. De bestaande begroeiing dient als buffer tussen de nieuwe wegenis en de tuinen van de woningen gelegen in de A. Rodenbachlaan.

- cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing op deze aanvraag.

- het bodemreliëf

Voor de aanleg van de parkeerplaatsen, toegangsweg en knuffelpad wordt het terrein geëgaliseerd. Het perceel bevindt zich op ongeveer dezelfde hoogte van de school. Om te kunnen aansluiten op de voorliggende straat wordt het perceel gedeeltelijk afgegraven.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Als gevolg van de geplande werken zal de verkeersveiligheid toenemen en zal de verkeersdruk op de voorliggende straat in belangrijke mate afnemen. Hierdoor zal de leefbaarheid van de buurt sterk verbeteren.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid *ratione temporis*

De bestreden beslissing werd op 9 februari 2010 per aangetekend schrijven aan het gemeentebestuur ter kennis gebracht.

Voor de verzoekende partij begint de beroepstermijn te lopen de dag na de aanplakking.

In het dossier bevindt zich een attest van aanplakking waarop enkel de datum van afgifte van het attest vermeld staat, met name 12 april 2010. Dit laat veronderstellen dat de aanplakking pas gebeurde op 11 maart 2010 aangezien de stedenbouwkundige vergunning gedurende een ganse maand ononderbroken dient aangeplakt te blijven.

Deze veronderstelling komt overeen met de vaststelling van de verzoekende partij in zijn verzoekschrift, met name dat de aanplakking door de vergunninghouder pas zou gebeurd zijn op 11 maart 2010.

In deze hypothese is het beroep van de verzoekende partij, ingesteld bij aangetekende brief van 24 maart 2010, tijdig ingesteld.

De verwerende partij betwist de tijdigheid van het ingestelde beroep bovendien niet.

B. Ontvankelijkheid wat betreft belang van de verzoekende partij

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij omdat deze enkel zou optreden als buurtbewoner en niet zou aantonen een persoonlijk belang te hebben. Deze zou niet aantonen op welke wijze en concreet hoe hij nadeel kan ondervinden van de bestreden beslissing. Er wordt zelfs met geen woord gerept over de ligging van zijn woning ten aanzien van het vergunde project.

Beoordeling door de Raad

Ter zitting van 29 juni 2010 merkt de verzoekende partij op dat zijn woning gelegen is in een straat aanpalend aan deze van het bestreden project, met name de [REDACTED]. Dit blijkt tevens uit de gegevens van het dossier. Hierdoor alleen al doet de verzoekende partij blijken van het rechtens vereiste belang. In de huidige stand van het geding is dit voldoende, temeer daar de verzoekende partij nog via de verdere voorziene procedurele stukken omtrent deze exceptie zijn verweer kan voeren.

Of en op welke wijze de verzoekende partij concreet nadeel kan ondervinden van de bestreden beslissing dient te worden onderzocht bij het onderzoek van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

V. DE DOOR DE VERZOEKENDE PARTIJ TER ZITTING NEERGELEGDE STUKKEN

Op de zitting van 29 juni 2010 legt de verzoekende partij een bijkomend stuk neer. Gelet op artikel 4.8.22 VCRO is de Raad echter verplicht vermeld stuk uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing te weren. De Raad kan met andere woorden enkel rekening houden met wat in het verzoekschrift tot schorsing zelf werd gesteld aangezien door de verzoekende partij géén stukken werden toegevoegd.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“ ...

Door het grotendeels wegnemen van de bosomgeving met hoogstambomen (geluidsbufter en visuele buffer) en het creëren van verkeersdrukte door de aanleg van een rijweg en parkeerplaatsen daalt mijn eigendom (net als die van enkele buurtbewoners) ontegensprekelijk sterk in waarde. Ook de privacy komt in gevaar. De gemeente noch de gewestelijke ambtenaar houden hier kennelijk rekening mee. Ik verzoek U daarom in eerste instantie over te gaan tot schorsing bij wijze van voorlopige voorziening, ter voorkoming van moeilijk te herstellen ernstig nadeel

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

-In ieder geval is de vordering tot schorsing onontvankelijk, vermits er geen MTHEN overeenkomstig artikel 4.8.13 VCRO wordt aangetoond.

-Het MTHEN wordt in het verzoekschrift enkel als volgt gemotiveerd:

“Door het grotendeels wegnemen van de bosomgeving met hoogstambomen (geluidsbufter en visuele buffer) en het creëren van verkeersdrukte door de aanleg van een rijweg en parkeerplaatsen daalt mijn eigendom (net als die van enkele buurtbewoners) ontegensprekelijk sterk in waarde. Ook de privacy komt in gevaar.”

-Dit kan uiteraard niet volstaan.

Zo blijft verzoeker in gebreke om precies aan te duiden hoe het vergunde project zijn eigendom concreet zou kunnen aantasten.

Verzoeker toont de concrete situatie niet aan: situering van zijn perceel t.a.v. het vergunde, concrete aantasting van de privacy,...

Het spreekt voor zich dat evenmin rekening kan worden gehouden met de situatie van de 'buurtbewoners', daar waar zij in casu geen partij zijn.

-Daarenboven is het niet correct dat 'de bosomgeving met hoogstambomen grotendeels zou worden weggenomen' en dat aldus de 'geluidsbuffer en visuele buffer zou worden weggenomen'.

Uit de aanvraag en de plannen blijkt duidelijk dat:

- tussen de parkeerplaatsen er voldoende groen wordt voorzien en in de aanvraag er voldoende rekening wordt gehouden met de bestaande bomen;*
- het project ook voor meer dan de helft van de oppervlakte van het perceel groenvoorzieningen voorziet: plantsoen met haag, struiken met plantrand, bomen,...*
- de bestaande begroeiing als buffer dient tussen de nieuwe wegenis en de tuinen van de woningen gelegen in de [REDACTED].*

-In ieder geval kan het door verzoeker ingeroepen hypothetische 'nadeel' perfect worden 'hersteld' door een annulatiearrest.

Onze wetgeving voorziet verschillende mogelijkheden voor derden/omwonenden om herstel te bekomen.

Conclusie:

Het MTHEN is in casu niet aangetoond, zodat verzoeker geen belang heeft bij huidige vordering tot schorsing.

... ”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat zij de moeilijke herstelbaarheid van dit nadeel dient aan te tonen.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- waardevermindering van haar eigendom door het grotendeels wegnemen van de bosomgeving met hoogstambomen en het creëren van verkeersdrukte door de aanleg van een rijweg en parkeerplaatsen,
- aantasting van haar privacy.

Het is niet omdat de verzoekende partij ook spreekt over de 'buurtbewoners' dat zij geen individueel en persoonlijk ernstig nadeel zou kunnen ondergaan bij een eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit de omstandigheid dat het individuele belang van de verzoekende partij 'kan' samenvallen met het belang van andere buurtbewoners, kan niet *ipso facto* worden afgeleid dat het beroep van de verzoekende partij gelijk dient gesteld te worden met een *actio popularis*.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Bij dit alles kan de Raad, ook wat dit aspect van het onderzoek van het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd. De Raad merkt op dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift geen stukken heeft gevoegd en inderdaad zelfs niet heeft aangeduid hoe haar woning is gelegen ten overstaan van het bestreden project.

De door de verzoekende partij ingeroepen waardevermindering van haar woning kan niet met goed gevolg worden ingeroepen aangezien dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is. De verzoekende partij toont desbetreffend het tegendeel niet aan.

De stelling van de verzoekende partij dat de bosomgeving met hoogstammige bomen grotendeels wordt weggenomen lijkt bovendien tegengesproken door de plannen gevoegd bij het administratief dossier.

Waar nu geparkeerd wordt langs de bestaande rijweg met files en verkeersopstoppen tot gevolg, heeft het bestreden project juist een betere verkeersbegeleiding op het oog tijdens de drukste schooluren. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk aan de hand van concrete gegevens dat het tegendeel waar is en dat het bestreden project de verkeersdrukte ter hoogte van haar woning negatief zou beïnvloeden.

Ook met betrekking tot de door de verzoekende partij ingeroepen privacyhinder worden door de verzoekende partij geen concrete gegevens naar voor gebracht.

De door de verzoekende partij gedane uiteenzetting bevat geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 9 februari 2010 wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 juli 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS